

K
June 16
XIV/828-b

HUNGARY

SPORTS /3100/

YOUTH /3500/

Morals /3505/

BOXING AND LOVE IN SZOMBATHELY'S "LOKOMOTIV"
SPORTS CLUB.

SOURCE GRAZ: An 18-year-old factory worker who escaped in mid-April 1956. A member of subject club, he reports his own experiences and observations.

DATE OF OBSERVATION: Until mid-April 1956.

ENGLISH SYNOPSIS: Twelve teenagers formed the "junior section" of the SZOMBATHELY "Lokomotiv" sports club's team of boxers. Provided with free equipment, training and reimbursed for any travel expenses they incurred, they fought in various towns throughout Hungary. Source, a featherweight, was second best for two years running in the junior championships held at HATVAN.

Nine of these young boxers formed a gang, terrorized SZOMBATHELY's second district and were constantly in search of sexual gratification. Each member of the gang passed on his girl friends to the others when he was done. Often, "several" youths remained on the club premises after training and took turns enjoying the favors of one girl.

Subsource may be considered to belong to the category of "hooligans." Such loose morals as described here were also mentioned in earlier reports. They undoubtedly are a serious problem of the education of youth. The "free love" propaganda carried out by the Regime during the Stalinist period is still having an effect. However, caution is advised in dealing with this problem, because the described conditions cannot be generalized. Earlier reports stated that the provincial youth is not affected by the Communist slogans as much as the town youth.

X X X

/more/

2.

Lajos, a nem egészen tizennyolc esztendőes fiatal-ember eddigi életében csak két tényező játszott szerepet: a box és a lányok.

Munkáját kényszerű rossznak tekintette mindig. Nehezen várta naponta az idő mulását, míg végre délután szabad lett.

A box.

Boxing.

Tizenkét éves korában kezdett rendszeresen boxolni. Tagja lett a SZOMBATHELYI Lokomotiv Sport Egyesületnek. Eleinte mint uttörő versenyzett, tekintettel arra, hogy 12 éves kortól 16 éves korig ebben a kategóriában szerepelnek a versenyzők.

16 évestől 20 évesig ifjúsági-bajnokságon vesznek részt s husz éven felül kerülnek a felnőtt csoportba.

Lajos már két éve ifjúsági versenyző volt s szép sikereket ért el ebben a csoportban. 1954-ben az országos ifjúsági bajnokságon HATVANban pehelysúlyban második lett. Ugyanezt a helyezést érte el 1955-ben is. Az egyetlen nála jobb ökölvívó ebben a kategóriában az egyik HATVANI sportegylet fiatal ökölvívója: NAGY II. Flórián volt.

Az ifjúsági pehelysúly követelménye, hogy a versenyző 57 kilogrammnál könnyebb legyen. Lajos sokszor keservesen tartotta súlyát 57 kilón, de nem engedhette magát egy nehezebb kategóriába sorolni, mert a következő kategóriában számára legyőzhetetlennek tűnő idősebb, tapasztaltabb ellenfelei lettek volna az ország különböző sportegyesületeiben.

Az ifjúsági ökölvívó súlybeosztás a következő:

38-40 -ig	51-54 -ig
40-42 -ig	54-57 -ig /forrás csoportja/
42-45 -ig	57-60 -ig
45-48 -ig	60-63 -ig
48-51 -ig	63-67 -ig
	67-70 -ig
	70-73 -ig
	73-77 -ig

/more/

3.

Lajos, jelentős önbizalommal rendelkezik, korai sikereit azzal magyarázza, hogy balkezesnek született. Az ökölvívásban ez kimondhatatlan előny.

Olyan nagy mértékben zavarja az ellenfelet verseny közben a balkezesség, hogy ez minden esetben biztonsága elvesztéséhez vezet. Kivétel csak a fent említett HATVANI ellenfele volt, aki ugyanis szintén balkezes.

A rendszeres edzések kedden és pénteken voltak délután ötötől hétig. Ez azt jelentette, hogy közvetlenül munkája után az ökölvívó a tornaterembe sietett. Tréning után rendszerint még hosszú órákig bent maradtak s gyakorolták magukat. Versenyek többnyire szombaton, vagy vasárnap voltak. Ezeket megelőzően természetesen soronküüli edzéseket is beiktattak. Így az ökölvívás körülbelül Lajos minden második egész délutánját és estéjét vette igénybe.

Edzésekkor a kondíció tartása érdekében minden alkalommal csabai kolbászos kenyeret osztottak szét. Ezt az egyesület adta. Pénzt a versenyzők soha nem kaptak kézbe. Az utazásokkal és versenyekkel kapcsolatos költségeket természetesen az egyesület viselte. Minden felszerelés, trikó, évente szép új tréning ruha, az úgynevezett "melegítő", a terem, az edző, költségmentesen járt nekik.

Lajos a versenyek során BUDAPEST kivételével jóformán minden nagyobb helyre eljutott. Így járt több ízben SZÉKESFEHÉRVÁRON, TATÁN, VESZPRÉMBEN, NAGYKANIZSÁN, KÖSZEGEN, GYÖRÖTT, HATVANBAN, EGERBEN stb. Ezekre az élményeire szívesen emlékezik vissza. Mindent megkaptak, amit otthon nem kaphatott meg sem Lajos, sem társai. Hotelekben lakott, mely korábban számára ismeretlen fogalom volt. Ezeknek az utaknak során megtanult késsel, villával enni, s a HATVANI kirándulásokon kívül, mindenhol győztesen tért vissza.

Hat esztendői "Lokomotív Egyesület"-i tagságát két ízben szakította meg. Először, mikor általános iskolai tanulmányai után elhagyta SZOMBATHELYT s néhány hónapig VÁRPALOTÁN dolgozott. Másodszor, amikor 1954 őszén szeretett s nagyon megszokott edzőjüket, mindnyájuk Sanyi bácsiját /HAJÓS Sándor állami edzőt/ elhelyezték SZOMBATHELYRŐL BUDAPEST-re.

Ez a körülmény a SZOMBATHELYI "Lokomotív" ökölvívó szakosztályának feloszlását idézte elő. Mindnyájan úgy az "ifik", mint az "öregek", átmentek a SZOMBATHELYI DOZSA csapatába versenyezni. Ennek oka az volt, hogy az új edző az első pár napban olyan mértékben maga ellen hangolta az egész szakosztályt, hogy a fiúk elhatározták, munkáját szabotálni fogják. Az új edző mindent homlokegyenest ellenkező módon

akart bevezetni, mint ahogy ezt már megszokták, s amely edzési módszerrel sikereiket elérték. A "Lokomotiv" vezetősége nagy vizsgálatot rendelt el az ügyben, hisz országos viszonylatban legnagyobb ökölvívó egyesület a Lokomotiv s nem szívesen veszti el vezető pozícióját. A vizsgálat eredménye az lett, hogy Sanyai bácsit sürgősen visszahozták SZOMBATHELYre s minden folytatódott, mintha mi sem történt volna közben. A 12 ifjúsági ökölvívó azonnal visszairatkozott a "Lokomotiv"-ba.

A lányok.

Promiscuous Communal Love Affairs.

Az ökölvívó edzések rendszeres elfoglaltsága, a versenyekkel együttjáró előkészületek és utazások dacára volt Lajosnak hetenként három, esetleg négy szabad délutánja és estéje. Ezt az időt másik érdeklődési területének szentelte maradéktalanul: a lányoknak.

Nyomdafestéket nem tűrő stílusban kifejtett véleményének lényege, hogy minden nő megkapható szerinte, csak az egyik gyorsabban, másik lassabban, de nincs kivétel. Az egyiknek szépet kell tenni, a másiknak két pofont adni, de a lényeg változatlan.

A tizenkét tagu "Lokomotiv" ifjúsági ökölvívó együttesből kilencen "összetartottak", vagyis egy bandába tartoztak. Érdekeiket közösen védelmezték, vadászataikat, győzelmeiket versenyen, s nőügyekben egyaránt közös erővel vitték keresztül. A banda egyik kiemelkedő tagja Lajos volt, bandabeli nevén, ahogy társai az utcán s az egyesületben szólították: VÖMI. A banda többi nyolc tagja a következő neven ismeretes: DÖLLI, PACAL, PEL, CSURGI, KAMILA, OPEL, BERAKSZA, SUNDICS. A banda a "II.-kerület réme volt" mondja az egyik SZOMBATHELYi menekült fiatalember, aki irodánkban találkozott VÖMivel.

Lajos meggyőződése a női erények teljes megfigyatozásáról a "Lokomotiv" sportegyesületben született. A különböző szakosztályokhoz számos női sportoló is tartozik, kik általában nem nagy ellenállást fejtettek ki az egyesület dala és ökölvívóival szemben.

Volt többibizben olyan lánnyal "dolguk", aki nem rokonszenvezett felfedezőjével s így az nem ment semmire sem vele. Ekkor a banda valamelyik más tagját "vetették be". A siker után a banda különböző tagjai adták kézről kézre a lányt - "felebaráti szeretetből" - teszi hozzá.

A sportegyesületben nem egyszer előfordult, hogy a tréning után bentmaradtak néhányan s bent tartottak egy leányt

is, - aki az ilyen különleges élményre kapható volt - s ezek a "néhányak" aznap este azonos élménnyel büszkélkedhettek.

Lajos vihogva meséli, hogy az egyik bálon, körülbelül másfél éve, megismerkedett egy tisztességes kislánnyal. "Jártam vele hetekig, hónapokig táncolni, moziba, kirándulni stb. és nem mentem semmire a nyuszi-val. Mindig elhárított minden bekerítő hadmozdulatot. Ettől még jobban rákaptam. Egy kirándulásnál aztán elkaptam amugy istenigazából. Kicsit védekezett, de aztán úgy látszik tetszett neki a dolog s a borzasztó nagy tisztességből az lett, hogy az egész banda kézzől kézre adta a következő hónapok folyamán..."

Lajos még a lány pontos nevét is hozzá teszi. Kérdésünkre, vajon helyes-e így beszélni egy lányról név szerint, kijelenti: "Miért ne? Nem szégyen az, én sem szégyenlem..."

End.